

HISTORIE PETROLEJOVÝCH TERAPIÍ

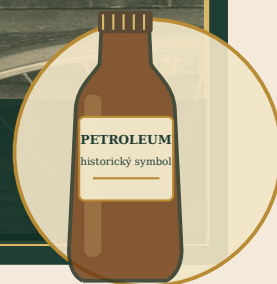
PAULA GANNEROVÁ

Příběh ženy, která proslavila petrolej po celé Evropě

DOBOVÁ SVĚDECTVÍ · PATENTY · SOUVISLOSTI

Úplný příběh, německý strojopis a československá stopa

Svědectví naděje, odvahy i sporů

Příběh zachycený bez zamlčování - s respektem k historii i bezpečnosti

HISTORICKÝ A STUDIJNÍ MATERIÁL

Dobová tvrzení nejsou lékařským doporučením
ani potvrzením léčebných účinků.

Paula Gannerová se svým manželem. Dobová fotoreportáž.

Jak stránku číst: Dobová tvrzení a dávky jsou zachovány pro historickou přesnost. Nejde o lékařské doporučení ani o potvrzení léčebných účinků.

Obsah dokumentu

- Příběh, který se nehodil do učebnic
- Kdo byla Paula Gannerová
- Když jí zbývaly údajně dva dny života
- Klaus a příběh dětské obrny
- Z jedné zkušenosti vznikla petrolejová vlna
- Všechna dochovaná svědectví z německého strojopisu
- Noviny, fotografie a veřejné přednášky
- Co vlastně používala: G 179, Nr. 1770 a obyčejný petrolej
- Patentová stopa Pauly Gannerové
- Boj s úřady a proč vznikl příběh o potlačování
- Československá a česká cesta
- Dnešní tři produkty, které se často nabízejí společně
- Walter Last a pokus vysvětlit příběh
- Paralela s terpentýnem a Dr. Danielsovou
- Proč lidé těmto příběhům věřili
- Jaké dávkování uváděly dobové prameny
- Důrazné bezpečnostní varování a první pomoc při expozici
- Co je nutné říci dnešnímu čtenáři
- Závěr: proč příběh přežil

Jak číst tento dokument

Tato pracovní verze shromažďuje všechny podstatné informace z dosavadní rešerše a všechna svědectví z německého strojopisu. Je napsána pro běžného čtenáře a má navazovat na příběh a dopisy M. P. Todiky. Dobová tvrzení jsou zachována jako historická svědectví, nikoli jako lékařsky ověřené skutečnosti.

Příběh, který se nehodil do učebnic

V dějinách lidového léčení se někdy objeví příběh, který se nedá snadno zařadit. Není to čistá věda, ale není to ani obyčejná pověst. Je to směs bolesti, zoufalství, odvahy, starých zkušeností, novinových titulků, děkvných dopisů, úředních zákazů a lidské naděje.

Takovým příběhem je příběh Pauly Gannerové z rakouského Tyrolska.

Nebyla lékařkou ani vědkyní. V dobových materiálech vystupuje jako žena z řeznického prostředí ve Völsu u Innsbrucku. Právě její obyčejný původ byl jedním z důvodů, proč jí lidé věřili. Nebyla vzdálenou autoritou v bílém plášti. Byla jednou z nich.

Její jméno se začalo šířit v 60. letech 20. století. Nejprve po Tyrolsku, potom po Rakousku, Německu a Švýcarsku. Lidé si vyprávěli, že žena, které lékaři nedávali naději, přežila díky starému prostředku známému z lidového léčení – díky petroleji.

Podrobnější dokumenty však ukazují, že slovo petrolej skrývalo různé látky. V textu se objevují označení G 179, Naphtabenzin, Siedegrenzbenzin 100/140 a Merck Nr. 1770. Rozlišit je je pro celý příběh zásadní.

Kdo byla Paula Gannerová

Paula Gannerová se podle souhrnných materiálů narodila roku 1931 a zemřela roku 1985. Žila ve Völsu nedaleko Innsbrucku a v dobových záznamech je označována jako Metzgersfrau – žena z řeznické rodiny, případně manželka řeznického mistra.

V některých pozdějších textech bylo její jméno zkomoleno jako Paula Gener, Garner nebo Gardner. V německých patentových a obrazových pramenech se však objevuje jméno Paula Ganner.

Její historický význam nespočívá pouze v osobním příběhu. Stala se nejznámější evropskou tváří tradice, která spojovala vnitřní užívání čištěných ropných frakcí s rakovinou a dalšími těžkými nemocemi.

Když jí zbývaly údajně dva dny života

Podle výňatku z časopisu „7 Tage“ bylo Paule jednatřicet let, měla tři děti a ležela v prudkých bolestech. Během posledních tří týdnů měla výrazně zhubnout. Tyrolská nemocnice ji údajně propustila domů zemřít.

Diagnóza byla v populárním tisku označena slovem „Totalkrebs“ – celková rakovina. Text popisuje ochrnutí, střevní neprůchodnost a postižení pravé ledviny. Na další operaci mělo být pozdě.

Ve chvíli, kdy už podle příběhu nezbývala běžná možnost léčby, si Paula vzpomněla na vyprávění své matky o Balkánu. Tamní venkovské obyvatelstvo mělo petrolej používat jako domácí prostředek při různých nemocech, bolestech a zánětech.

První dávky a návrat z postele

Její manžel měl přivést z Innsbrucku destilovaný petrolej. Paula podle dobového textu užila jednu polévkovou lžici nalačno. Už po hodině měla cítit ústup bolestí a ochrnutí.

Druhý a třetí den měla postup zopakovat. Tři dny poté poprvé vstala. Začala znovu přijímat potravu, získala chuť k jídlu a v následujících týdnech se měla vrátit ke své původní tělesné hmotnosti.

Text dále uvádí, že jedenáct měsíců po prvním užití porodila zdravého chlapce. Právě tento neobyčejně silný příběh otevřel cestu k její veřejné známosti.

Klaus a příběh dětské obrny

Klaus Ganner – dětská obrna

DOBOVÉ TVRZENÍ Z NĚMECKÉHO STROJOPISU; NEJDE O NEZÁVISLE OVĚŘENOU ZDRAVOTNÍ DOKUMENTACI.

Německý strojopis uvádí, že když byly Klausovi tři roky, dostal dětskou obrnu. Domácí lékař měl doporučit okamžitou univerzitní kliniku. Paula požádala o týdenní odklad a podle textu podávala dítěti každý den jednu čajovou lžičku petroleje po dobu osmi dnů. Když lékař přišel dítě zkontrolovat, měl být překvapen, že chlapec běhá venku s ostatními dětmi. Dobový dokument tento vývoj vyložil jako úplné vyléčení dětské obrny.

V některých pozdějších sekundárních textech se objevuje jiná verze, podle níž její syn trpěl leukémií. Tyto dvě verze nelze bez dalšího spojovat. Pro webovou stránku je poctivé uvést, že původní nahraný strojopis mluví o dětské obrně, zatímco jiné pozdější zdroje příběh změnilly nebo smísily s jiným případem.

Z jedné zkušenosti vznikla petrolejová vlna

Zpráva se začala šířit ústně a posléze tiskem. Do Völsu měli jezdit nemocní lidé z Rakouska, Německa a dalších zemí. Hledali radu, naději a správný druh látky.

Podle pozdějších materiálů Paula za své rady nepožadovala odměnu. Kolem její činnosti měl vzniknout archiv přibližně 20 000 děkovných dopisů.

Číslo 20 000 se stalo jedním z pilířů celé legendy. Dopisy však nejsou totéž co klinické záznamy. Ukazují především sílu osobní zkušenosti a rozsah tehdejšího společenského fenoménu.

Všechna dochovaná svědectví z německého strojopisu

Následující příběhy jsou ponechány v samostatných rámečcích, aby stránka navazovala na styl dopisů M. P. Todiky. Formulace „vyléčil se“, „nádor zmizel“ a podobně zde vyjadřují tvrzení pisatelů a dobového přepisu, nikoli dnešní lékařský závěr.

Originální německý strojopis „Petroleum“ Čtyřstránkový sken s výňatky z „7 Tage“, svědectvími a závěrečnou zmínkou o G 179 a Nr. 1770. Otevřít PDF dokument

Max Schwarz z Berlína – rodinná tradice

„7 TAGE“, 29. LISTOPADU 1969

Max Schwarz psal, že se petrolej v jeho rodině používal už 60 až 70 let. Většina rodiny se podle něj dožila vysokého věku a každý pátek večer užívali patnáct kapek petroleje na kostce cukru. Jeho matka měla říkat, že na vnitřní nádory se používá petrolej, ať už destilovaný, nebo ne.

Chlapec s výrůstkem na krku

„7 TAGE“, 29. LISTOPADU 1969

Max Schwarz dále uváděl, že jeden z jeho synů měl na krku výrůstek velikosti dětské pěsti a měl být operován. Otec mu měl třikrát podat petrolej na kostce cukru. Po dvou týdnech měl být výrůstek pryč.

Helene Nogglerová, 48 let

NAUDERS, HORNÍ INNTAL

Po operaci rakovinných uzlů v prsu se u ní podle textu objevila rakovina dělohy, žaludeční vřed a ochrnutí močového měchýře. Její muž se měl poradit s Paulou Gannerovou, která doporučila denně jednu čajovou lžičku petroleje. Bolesti údajně polevily, žena mohla přestat užívat morfium a po asi šesti týdnech měla vyloučit tři útvary označené jako nádory. Po pěti týdnech se měla znovu cítit zdravá a životaschopná.

Katharina Michelbergerová, rodina Baumgartenová, Maria Neuschonerová a Resi Lochnerová

SEZNAM JMEN Z DĚKOVNÝCH DOPISŮ

Strojopis uvádí tato jména mezi některými pisateli z údajného souboru 20 000 děkovných dopisů. U těchto jmen nejsou v daném výňatku zachovány podrobnější popisy jednotlivých případů.

Suzanne Weberová z Innsbrucku

ŽALUDEČNÍ VŘEDY A CUKROVKA

Trpěla žaludečními vředy. Podle přepisu užívala třikrát denně jednu čajovou lžičku petroleje po dobu čtrnácti dnů, poté měla čtrnáctidenní přestávku a kúru zopakovala. Text tvrdí, že se upravily

nejen žaludeční vředy, ale také cukrovka a krevní obraz.

Josef Schober – prostata a žaludeční vřed

RODINNÉ SVĚDECTVÍ

Josef Schober měl třináct let trpět těžkými potížemi prostaty. Po čtyřtýdenní kúře, při níž měl každé ráno a večer užívat jednu čajovou lžičku petroleje, se podle dopisu zcela uzdravil. O dva roky později měl stejným způsobem překonat žaludeční vřed.

Günter Schober, 24 let

CHRONICKÉ ONEMOCNĚNÍ MOČOVÉHO MĚCHÝŘE

Syn Josefa Schobera měl trpět chronickým onemocněním močového měchýře. Delší dobu údajně užíval jednu čajovou lžičku petroleje a jeho potíže měly odeznít.

Pudl rodiny Schoberových

VETERINÁRNÍ PŘÍBĚH

Pes ztrácel srst a veterinář měl stanovit leukémii. Po sedmitýdenní petrolejové kúře měl znovu získat plnou a hustou srst.

Maria Jesacherová, 60 let

RAKOVINA PRSU

Po odstranění pravého prsu se měla rakovina objevit i v levém. Podle textu užívala čtrnáct dnů jednu čajovou lžičku petroleje, poté deset dnů odpočívala a kúru opakovala i v dalších letech. Tvrdila, že od té doby neměla tělesné potíže a zmizel její trvalý strach z rakoviny.

Ilse Wallnerová, 35 let

HALL V TYROLSKU

Při operaci měl být nalezen velký neoperovatelný nádor slinivky, zasahující k oběma nadledvinám. Čtvrtý den doma se měla na chvíli probrat z kómatu a dostat první lžíci petroleje. Už po několika hodinách měly být patrné známky zlepšení a čtvrtý den chtěla vstát. Po dalších vyšetřeních a dvoutýdenní spánkové terapii měla být propuštěna jako zdravá.

O. R. Herfurth z Delmenhorstu

„7 TAGE“, 27. PROSINCE 1969

Uváděl, že používání petroleje znali už staří Peršané a že jedna kapka denně sloužila k udržení zdraví. Sám měl petrolejovou kúru použít při potížích se žlučníkem a játry.

Friedrich Marian z Rakouska

„7 TAGE“, 21. ÚNORA 1970

Psával, že petrolej znal od dětství jako běžný domácí prostředek při omrzlinách, revmatismu, ischiasu, bolestech krku a vnitřních i zevních potížích. Život ve výšce kolem 1000 metrů a vzdálenost od lékařské péče podle něj zvyšovaly význam takového prostředku.

Walter Helms, Hamburk

„7 TAGE“, 21. ÚNORA 1970

Uvedl, že petrolej není nic nového a že v Polsku a na Volyni byl považován za lidový prostředek velké hodnoty.

Margarete Koschatzová

JINÉ ZPRÁVY

Po šesti dnech užívání měla pozorovat odchod odumřelých částí. Část vzorku měla dát vyšetřit na patologii a podle jejího tvrzení bylo potvrzeno, že jde o odumřelou rakovinnou tkáň. Absolvovala tři kúry trvající 32, 25 a 14 dnů s devítidenními přestávkami. Jako vedlejší účinek uváděla úplné vymizení revmatických potíží.

Paní Krägeová

REVMATISMUS A CELKOVÁ VITALITA

Trpěla vysokým krevním tlakem, srdečními a oběhovými potížemi a především revmatismem. Po čtyřech týdnech užívání měla působit výrazně mladším dojmem a lépe chodit. Její manžel se podle dopisu narovnal a pohyboval se jako mladší muž. Při bolestech z chladu si měla tělo zevně potírat houbou namočenou v petroleji.

Werner Summermatte ze Švýcarska

SOUHRN VÍCE NEŽ PADESÁTI PŘÍPADŮ

Tvrdil, že v posledních letech ošetřoval petrolejem více než padesát případů žlučnickových kamenů, dny, cukrovky, střevní neprůchodnosti, leukémie a celkového rakovinného rozvratu, s úplným nebo částečným úspěchem. Uváděl, že nepozoroval komplikace.

Paní B. z Mädenscheidu

G. PETZOLD – VELMI RIZIKOVÝ A NEOVĚŘENÝ PŘÍBĚH

Měla nádor tlustého střeva a měl jí být vytvořen umělý vývod. Podle dopisu začala užívat petrolej, ale v netrpělivosti vypila údajně desetinasobek doporučeného množství s medem v mléce. Následoval čtyřhodinový průjem s krví a hnisem a text tvrdí, že se nádor odloučil. Později měla znovu pracovat a každý rok provádět „bezpečnostní kúru“.

Žena z Meinerzhagenu

G. PETZOLD

Trpěla dlouhodobou těžkou nemocí a velkými bolestmi. Hospitalizaci odmítala, protože se bála dalšího utrpení. Její nadřízený jí měl obstarat petrolej. Po měsíci se nechala vyšetřit a podle dopisu byli lékaři překvapeni, že je bez ozařování a operace zdravá.

Továrník z Lüdenscheidu

G. PETZOLD

Měl trpět rakovinou kostí. Po petrolejové kúře měl podle krátkého svědectví znovu chodit.

Anneliese Feigeová

NÁSLEDNÁ PÉČE PO OPERACI PRSU

Tři roky před napsáním dopisu byla operována kvůli rakovině prsu, ale nechala si odstranit pouze uzliny a poté užívala petrolej. Tvrdila, že od té doby neměla potíže. Později jej měla používat i při bolestech břicha a údajném opotřebení páteře.

Hilde Stridingerová

ŽALUDEČNÍ A STŘEVNÍ POTÍŽE

Dva roky trpěla těžkými žaludečně-střevními potížemi a nic jí nepomáhalo. Po petrolejové kúře se měla cítit výrazně lépe.

Známý s trvalým zvracením

DOPROVODNÉ SVĚDECTVÍ

Hilde Stridingerová dále uvedla případ známého, jehož trvalé zvracení lékař nedokázal zastavit. Po jediném dni užívání petroleje měl podle jejího dopisu přestat zvracet.

Luise Wieserová

ZAŽÍVACÍ POTÍŽE

Tvrdila, že její zažívací potíže úplně zmizely a že může znovu jíst všechno.

Berta Winklerová

ISCHIAS A REV MATISMUS

Uváděla případ magistrátního úředníka R. S., který měl prudký záchvat ischiasu a revmatismus. Po ošetřování petrolejem měl být znovu schopen služby.

Příběh ochrnutého muže

POZDĚJŠÍ ALTERNATIVNÍ LITERATURA

V pozdější alternativní literatuře se objevuje také příběh muže, který po operaci nádoru míchy zůstal ochrnutý. Po každodenní ranní kúře měl sedmý den poprvé pohnout prsty a do dvou měsíců znovu chodit. Tento případ není součástí čtyřstránkového strojopisu a je nutné jej označit jako sekundárně tradované svědectví.

Pacient H. M. z Bavorska

POZDĚJŠÍ ALTERNATIVNÍ LITERATURA

Další později tradovaný případ popisuje pacienta s neoperovatelným nádorem žaludku a metastázami v játrech. Po třech cyklech kúry měl znovu získat chuť k jídlu, metastázy se měly zapouzdřit a pacient se měl vrátit k běžnému životu. Ani tento případ není v nahraném čtyřstránkovém strojopisu.

Noviny, fotografie a veřejné přednášky

Dobová fotoreportáž zachycující Paulu Gannerovou a prostředí, v němž žila a pracovala.

Fotografie z reportáže o tyrolské řeznici, jejíž příběh vyvolal velký mediální ohlas.

Další snímek z historického souboru věnovaného Paule Gannerové.

Fotoreportáž zachycuje Paulu Gannerovou v řeznickém prostředí a ukazuje dobové titulky, které její příběh přenesly z lokálního Tyrolska do širšího evropského prostoru.

Na snímku novinového stojanu je dobře čitelný titulek „PETROLEUM SOLL KREBS HEILEN“. Téma se tak dostalo mezi každodenní zprávy, politiku a senzace a vytvořilo v německy mluvících zemích skutečnou petrolejovou vlnu.

V první polovině 70. let měla Paula pořádat veřejná setkání a přednášky. Podle sekundárních materiálů vysvětlovala rozdíly mezi jednotlivými ropnými produkty a varovala před běžným lampovým petrolejem.

Co vlastně používala: G 179, Nr. 1770 a obyčejný petrolej

Nejdůležitější poznatek celé rešerše je jednoduchý: staré slovo „petrolej“ neoznačovalo vždy stejnou látku.

Na poslední straně německého dokumentu se přímo píše, že v lékárně lze požadovat Artikel Nr. G 179 – gereinigtes Petroleum – nebo Artikel Nr. 1770 – Naphtabenzin. Obě látky se používaly také v laboratořích.

Pozdější text Waltera Lasta spojuje Paulu Gannerovou především s Naphthabenzinem nebo Siedegrenzbenzinem Merck Nr. 1770 s rozmezím 100–140 °C. V praxi se ale v dobových materiálech objevují obě varianty.

Látka	Přibližný charakter	Historická role	Co s ní neplést
Nr. 1770 / Naphtabenzin 100–140	Lehká alifatická frakce, přibližně C7–C9	Nejbližší údajům spojovaným s Gannerovou a patentem	Běžný lakový benzín s vysokým obsahem aromátů
G 179 / Oleum Petrae album rectific.	Čištěný petrolej, přibližně 170–240 °C	Druhý lékárenský produkt uvedený v dobovém strojopisu	Tekutý parafín a běžný lampový olej
Lampový/technický petrolej	Těžší a proměnlivější ropná frakce	Běžné palivo a technická kapalina	Farmaceuticky čištěná nebo laboratorně definovaná frakce
Balsamterpentin	Přírodní terpenová směs z borovicové pryskyřice	Příbuzná, ale chemicky odlišná tradice	Technická syntetická ředidla

Patentová stopa Pauly Gannerové

Aby se její postup odlišil od obyčejného paliva, vznikla patentová rodina založená na rakouské prioritní přihlášce AT 3226/65 ze dne 8. dubna 1965.

Německá přihláška DE1545304A1 nesla název, který lze přeložit jako „Způsob výroby uhlovodíkové směsi určené k orálnímu podávání“. V Německu byla podána v březnu 1966, zveřejněna v roce 1970 a po dlouhém řízení v roce 1980 zamítnuta.

Příbuzné zveřejněné dokumenty se objevují také ve Švýcarsku, Velké Británii a Francii. To však neznamená, že existovalo třicet jedna platných patentů. Tvrzení o „31 patentech“ je velmi pravděpodobně pozdější zveličení nebo chyba přepisu.

Země	Dokument	Základní stav
Rakousko	AT 3226/65	Prioritní přihláška z 8. 4. 1965
Německo	DE1545304A1	Podáno 1966, zveřejněno 1970, zamítnuto 1980
Švýcarsko	CH552389A	Zveřejněno 1974, právo později zaniklo
Velká Británie	GB1122679A	Zveřejněno 1968, později vypršelo
Francie	FR5795M	Zveřejněno 1968, později vypršelo

Jak měl být destilát podle patentu upravován

- Výběr lehké ropné frakce vroucí pod 150 °C.
- Oddělení užšího destilačního pásma přibližně 100–140 °C; v některých pasážích se uvádí preferované pásmo 115–135 °C.
- Kyselinová rafinace koncentrovanou kyselinou sírovou s cílem odstranit reaktivní a nežádoucí složky.
- Následné alkalické promytí roztokem hydroxidu sodného pro neutralizaci zbytků kyseliny.
- Filtrace přes aktivní uhlí k odbarvení a omezení zápachu a chuti.
- V patentu se objevují také volitelné přísady nebo postupy: lněná semena, betain-citrát, stopové kovy a kyselina mellitová. Tyto části jsou historickými patentovými tvrzeními, nikoli současným výrobním doporučením.

Boj s úřady a proč vznikl příběh o potlačování

Masový příliv nemocných a snaha usnadnit distribuci látky přivedly Paulu do konfliktu s rakouskými úřady. V souhrnných materiálech se uvádí rok 1969 a obvinění související s výrobou nebo distribucí neschváleného léčivého prostředku.

Zastánci z toho později vytvořili příběh o ženě, proti níž bojoval farmaceutický systém, protože nabízela levný a nepatentovatelný prostředek. Odpůrci naopak tvrdili, že úřady zasahovaly kvůli reálnému riziku otravy a odkládání účinné léčby.

Patentové spisy dokazují, že se Paula skutečně snažila svůj proces právně chránit. Samotný patent však nikdy nebyl klinickým důkazem účinnosti proti rakovině.

Československá a česká cesta

Příběh se v 70. a 80. letech šířil přes železnou oponu také do Československa. Nešlo o oficiální vydání. Texty se opisovaly na psacích strojích přes kopírák a putovaly z ruky do ruky jako tajná pošta.

Samizdaty zpravidla obsahovaly příběh tyrolské řeznice, dávkovací schémata a upozornění, že běžný petrolej z drogerie není totéž co čistá lékárenská nebo laboratorní frakce.

Lidé se proto přes známé v lékárnách, nemocnicích a laboratořích snažili sehnat „lékařský benzín“ – Benzinum medicinale – nebo jiný čistý lehký ropný destilát. Tím se zrodila československá větev příběhu.

V současné České republice se historickému Nr. 1770 nejvíce podobají přesně definované dearomatizované technické benzíny 100/140, označované například jako SBP 100/140, Siedegrenzbenzin, Petroleumbenzin nebo Solane 100/140. Jde však o technické chemické produkty, nikoli léčiva.

Bezpečnostní list českého technického benzínu P 6402 uvádí jako jednu z možných surovin Solane 100/140 a jako další Exxsol DSP 100/140. To z P 6402 činí zajímavý technický srovnávací vzorek, ale konkrétní šarže nemusí být vždy totožná.

Pro G 179 je v ČR obtížnější najít přesný farmaceutický ekvivalent. Nejbližší technické srovnávací vzorky jsou nízkoaromatické petroleje C11–C14, například české technické petroleje. Ty však nejsou totožné s originálním Caelo G 179 a nemají jeho recepturovou farmaceutickou dokumentaci.

Pro seriózní historické srovnání je proto vhodné oddělit tři referenční vzorky: laboratorní nebo technický benzín 100/140, originální Caelo G 179 a běžný český technický petrolej. Teprve jejich fyzikální a analytické porovnání může ukázat, jak jsou si skutečně blízké.

Česká hledaná označení pro Nr. 1770

Benzín technický 100/140 • Solane 100/140 • SBP 100/140 • Siedegrenzbenzin 100/140 • Petroleumbenzin 100–140 • Petroleum ether 100–140 • dearomatizovaný alifatický benzín C7–C9.

Česká hledaná označení pro G 179

Gereinigt Petroleum • Oleum Petrae album rectificatum • čištěný rektifikovaný petrolej • nízkoaromatická petrolejová frakce přibližně 170–240 °C. Běžný technický petrolej C11–C14 je pouze orientační analog, nikoli přímá farmaceutická shoda.

Dnešní tři produkty, které se často nabízejí společně

Německé e-shopy dnes někdy nabízejí vedle sebe tři různé látky: Petroleum G 179, Petroleumbenzin 100–140 °C a Balsamterpentin.

Tato trojice není chemicky totožná. Představuje tři různé historické směry: střední čištěný petrolej, lehký naftabenzin a přírodní terpenový destilát z borovicové pryskyřice.

Jejich společný prodej sám o sobě nedokazuje léčebný účinek ani správnost společného užívání. Pro historickou studii je ale cenný, protože názorně ukazuje, že německý trh tyto látky rozlišuje.

Produkt	Typický rozsah / povaha	Historická vazba
Petroleumbenzin 100–140	Lehká, velmi těkává alifatická frakce	Nr. 1770 a linie Pauly Gannerové
Petroleum G 179	Čištěná petrolejová frakce přibližně 170–240 °C	Gereinigt Petroleum uvedené ve strojopisu
Balsamterpentin	Monoterpeny z borovicové pryskyřice, zejména pineny	Lidová terpentýnová tradice, později Dr. Danielsová

Walter Last a pokus vysvětlit příběh

Walter Last převzal příběhy Pauly Gannerové a pokusil se je vysvětlit prostřednictvím teorie plísní, pleomorfních mikrobů, biofilmů a oslabené imunity.

Podle jeho hypotézy nemusí ropná frakce působit přímo na nádor. Měla by spíše poškozovat plísňové a mikrobiální formy s deficitem buněčné stěny, uvolnit imunitní systém a umožnit mu lépe reagovat na patogeny a abnormální buňky.

Last spojoval petrolejové destiláty především s kvasinkami a plísněmi, zejména s *Candida albicans*. Tato interpretace zůstává alternativní hypotézou a nebyla potvrzena klinickými studiemi jako léčba rakoviny.

Výrazné reakce, jako jsou nevolnost, průjem nebo zvracení, zastánci často označovali za očistu nebo Herxheimerovu reakci. Z toxikologického hlediska však stejné příznaky mohou být projevem podráždění nebo otravy. Obě interpretace proto nelze zaměňovat.

Paralela s terpentýnem a Dr. Danielsovou

Příbuznou, ale chemicky odlišnou tradicí je užívání čistého balsamterpentinu nebo gum spirits of turpentine, které v moderní alternativní scéně popularizovala Dr. Jennifer Danielsová.

Terpentýn není ropný produkt. Vzniká destilací pryskyřice živých borovic a skládá se hlavně z monoterpenů, zejména alfa- a beta-pinenu.

V americkém lidovém prostředí se terpentýn historicky podával na cukru nebo s medem. Podobnost s petrolejovou tradicí spočívá v lidovém předávání zkušeností, nízké ceně, silné chuti a představě antiparazitárního či protiplísňového účinku.

„Přírodní“ a „bio“ však neznamena neškodný. Koncentrovaný terpentýnový olej je dráždivý a při požití nebo vniknutí do dýchacích cest může být nebezpečný.

Proč lidé těmto příběhům věřili

Člověk, kterému bylo řečeno, že už mu nelze pomoci, přemýšlí jinak než zdravý pozorovatel. V takové situaci má velkou sílu každý dopis, každé svědectví a každý příběh návratu z beznaděje.

Paula působila důvěryhodně, protože byla ženou z lidu a podle tradice nepožadovala peníze. Představovala lidský protipól k neosobní nemocnici.

Soubor děkovných dopisů je však zatížen zkreslením přeživších: zachovaly se příběhy těch, kteří mohli napsat, že jim metoda pomohla. Neznáme celkový počet uživatelů, neúspěchy ani případy poškození.

Nejpoptivější je proto dopisy nezamlčet, ale zároveň je nepředstavovat jako statistický důkaz.

Jaké dávkování uváděly dobové prameny

Protože se tato stránka zabývá historií metody, je správné uvést také dávky a délku kúry tak, jak se objevují v dochovaných textech. Následující údaje jsou dokumentárním přepisem, nikoli současným léčebným doporučením.

Dobové materiály nejsou jednotné. Liší se použitou látkou, množstvím, délkou kúry i přestávkami. To samo o sobě ukazuje, že neexistoval jeden standardizovaný a klinicky ověřený protokol.

Výrazy „čajová lžička“, „polévková lžíce“, „kapky“ nebo „doušek“ navíc nejsou přesné laboratorní jednotky. Objem domácí lžičky se může výrazně lišit a historické texty často nerozlišují mezi G 179, Nr. 1770 a jinými ropnými frakcemi.

Pramen / případ	Uváděné množství	Délka a přestávky	Poznámka
Paula Gannerová – počáteční příběh	1 polévková lžíce nalačno	První, druhý a třetí den	Nejdramatičtější novinová verze; přesný produkt není v pasáži analyticky doložen.
Klaus – příběh dětské obrny	1 čajová lžička denně	8 dnů	Dobové svědectví, nikoli ověřený pediatrický protokol.
Závěrečná poznámka strojopisu	1 čajová lžička denně nalačno	6 týdnů; poté 8 týdnů pauza; potom 4 týdny zopakovat	Po dávce se v textu uvádějí 2 hodiny bez jídla.
Suzanne Weberová	1 čajová lžička 3x denně	14 dnů; 14 dnů pauza; poté opakování	Jedno z nejvyšších opakovaných množství v přepisu.
Josef Schober	1 čajová lžička ráno a večer	4 týdny	Rodinné svědectví.
Maria Jesacherová	1 čajová lžička denně	14 dnů; 10 dnů pauza; kúra opakována i v dalších letech	Dobové svědectví.
Ilse Wallnerová	1 lžíce v první den	Poté pokračování přibližně dalších 10 dnů	Text neuvádí jednotné množství pro každý další den.
Max Schwarz – rodinná tradice	15 kapek na kostce cukru	1x týdně, v pátek večer	Popis preventivního rodinného zvyku.
O. R. Herfurth – tvrzení o starých Peršanech	1 kapka denně	Dlouhodobě „k udržení zdraví“	Historické tvrzení bez ověřitelného původního pramene.
Margarete Koschatzová	Množství neuvedeno	Kúry 32, 25 a 14 dnů; mezi nimi 9 dnů pauza	Délka je uvedena, přesná denní dávka nikoli.
Pozdější přehledy / samizdaty	Obvykle 1 čajová lžička; někdy uváděna až 1 polévková lžíce	Např. 12 dnů, 8–10 dnů pauza a dalších 12 dnů; jinde 6 týdnů	Sekundární varianty, které se mezi sebou rozcházejí.

DŮLEŽITÉ: tabulka není návod k užívání

Uvedení historických dávek slouží pouze k přesnému zachycení pramenů. Neexistuje bezpečná nebo lékařsky schválená dávka ropných destilátů pro léčbu rakoviny. Rozdíl mezi několika kapkami, čajovou lžičkou a polévkovou lžící je toxikologicky významný a riziko závisí také na konkrétní frakci, čistotě, těkavosti, zdravotním stavu a zejména na vniknutí kapaliny do dýchacích cest.

Důrazné bezpečnostní varování a první pomoc při expozici

NEJVĚTŠÍ NEBEZPEČÍ: VDECHNUTÍ KAPALINY DO PLIC

U lehkých benzínových a petrolejových frakcí je nejzávažnějším rizikem aspirace – vniknutí kapaliny nebo zvratků do dýchacích cest. I malé množství může vyvolat chemický zápal plic, dušnost, kašel, bolest na hrudi, promodráání a v těžkých případech smrt. Po požití se proto nesmí vyvolávat zvracení. Při kašli, dušnosti, zvracení nebo podezření na vdechnutí je nutná okamžitá odborná pomoc.

Způsob expozice	Možná rizika	Základní bezpečnostní postup
Oči	Pálení, slzení, zarudnutí, zánět spojivek	Okamžitě opatrně vyplachovat čistou vlažnou vodou několik minut; vyjmout kontaktní čočky, jdou-li snadno; při přetrvávajících potížích vyhledat lékařskou pomoc.
Kůže	Odmaštění pokožky, zarudnutí, svědění, dermatitida; u citlivých osob až poranění podobné popálení	Odstranit znečištěný oděv a pokožku důkladně omýt vodou a mýdlem. Nepoužívat další rozpouštědla k čištění kůže.
Vdechování par nebo aerosolu	Podráždění dýchacích cest, kašel, bolest hlavy, závratě, ospalost, nevolnost; v uzavřeném prostoru narkotické účinky	Přerušit expozici, přejít na čerstvý vzduch a zajistit klid. Při dušnosti, poruše vědomí nebo přetrvávajících příznacích volat zdravotnickou pomoc.
Požítí	Nevolnost, zvracení, průjem, závratě; hlavním rizikem je aspirace při polknutí nebo zvracení	Nevyvolávat zvracení. Nezaklánět hlavu a nepodávat nic násilím osobě s poruchou vědomí. Okamžitě kontaktovat toxikologické informační středisko nebo zdravotnickou záchrannou službu.
Manipulace a skladování	Vysoce hořlavé páry u lehké frakce 100–140; nebezpečí požáru a výbuchu	Držet mimo plamen, jiskry, kouření a horké povrchy. Pracovat jen v dobře větraném prostoru, nádobu držet uzavřenou a mimo dosah dětí.

Pro bezpečnost je nutné pracovat podle konkrétního bezpečnostního listu daného výrobku. G 179, Petroleumbenzin 100–140, technický benzín a balsamterpentin nemají totožné rizikové profily.

Příznaky po expozici nelze automaticky označovat za „detoxikaci“ nebo Herxheimerovu reakci. Nevolnost, zvracení, průjem, závratě, ospalost, kašel nebo dušnost mohou být projevy toxického působení.

Tato bezpečnostní část má být ve finální webové verzi graficky výrazná a musí být umístěna jak před historickou tabulkou dávkování, tak v závěru stránky.

Co je nutné říci dnešnímu čtenáři

Historický dokument, nikoli léčebný návod

Všechny dávky, kúry a postupy uvedené v této stránce jsou přepisem dobových tvrzení. Nejsou doporučením k napodobení. Lehké benzínové a petrolejové frakce nesou vážné riziko aspirace: při vniknutí kapaliny nebo zvratků do plic může vzniknout těžká chemická pneumonitida. Technické produkty navíc nejsou vyráběny ani schváleny jako potraviny nebo léčiva.

Závěr: proč příběh přežil

Příběh Pauly Gannerové přežil v novinách, strojopisech, patentových dokumentech, dopisech a rodinných vyprávěních.

Pro jedny zůstává symbolem nebezpečné iluze. Pro druhé symbolem odvahy a lidové zkušenosti, kterou oficiální systém odmítl.

Historický význam jejího příběhu nelze popřít. Stejně tak nelze z dopisů a patentů vytvořit klinický důkaz. Síla této kapitoly spočívá právě v poctivém zachycení obou stran.

Na webu lekarenskypetrolej.cz může tato stránka přirozeně navazovat na příběh a dopisy M. P. Todiky: oba příběhy ukazují, jak se zkušenosti s ropnými destiláty šířily mimo oficiální medicínu, přes obyčejné lidi, dopisy a osobní svědectví.

Prameny a povaha textu: Stránka vychází z dobového německého strojopisu, přepisů výňatků z časopisu „7 Tage“, patentových záznamů a pozdější alternativní literatury. U jednotlivých tvrzení je nutné rozlišovat dobové svědectví, pozdější převyprávění a skutečně doložený dokument.

Zdroj a vydavatelská poznámka

Text a fotografie byly převzaty z webové stránky Lékařenský petrolej:

<https://www.lekarenskypetrolej.cz/paula-gannerova-pribeh-dopisy-petrolej/> Tisková úprava: 7. srpna 2026.